

[Jørgen Gram.]

af dette Ting tilhørende Regeringspartierne, der saa sandt hidtil ikke har ytret Vilje til at understrege Rigtigheden af det, jeg har sagt. Skulde Frygten for, at de 100 Mill. Kr. ikke skulde slaas til, have spillet ind, er dette aldeles ingen Grund; mulig nødvendig Kapital maa og kan jo skaffes. Den Tilside-sættelse af de efter mit Skøn meget samvit-tighedsfuldt arbejdende Udvalg, som over en lav Sko finder Sted, er der afgjort ingen Grund til, og jeg ønsker gerne konstateret, om ikke Administrationen er pligtig at re-spekttere Lovene, eller om en Embedsmand vilkaarligt, maaske ud fra en eller anden fiks Idé, kan tilsidesætte Lovens Bestemmel-ser og derved staa over og lade haant om dette høje Tings Arbejde.

Til Slut ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Trafikminister. Den af Ministeren nedsatte Trafikkommis-sion har nu berejst hele Landet, og de til Kommissionens Møder indbudte er blevet gjort bekendt med, at Retningslinien for Kommissionens Arbejde er en Skrivelse fra Ministeren til Kommissionens Formand. Jeg vil gerne advare imod, at Befolkning-en tager denne Skrivelses Indhold som noget af Gud givet, som noget, der ikke kan ændres ved.

Naar der saaledes i Skrivelsen hævdes, at den Konkurrence, som den voksende Biltrafik har ført med sig, er til Skade for alle Parter, er dette efter min Mening langtfra Tilfældet. Næringslivet og Trafikanterne skulde nødvendig paa Lovgivningsmagtens Bud gaa Glip af den uhyre Fordel, som netop Biltrafikken ved sin Konkurrenceevne og sin Service af Befolkningen har gjort mulig.

Naar det endvidere slaas fast, at allerede nu kan det siges, at de forhaanden-værende Transportmidler ikke alene dækker Landets Transportbehov, men kunde udføre meget mere, hvis deres Kapacitet blev ud-nyttet, maa det vel være Meningen, at der i Fremtiden skal ansættes Barnepigler for de letsindige, der trods ovenstaaende kunde komme i Tanker om at anskaffe sig Bil.

Dette Formynderi maa ikke udvikles yderligere. Hvis man giver den samfunds-økonomiske Betragtning Ret, at vi ikke maa have flere Automobiles her i Landet, end at de udnyttes med deres fulde Kapacitet — det vil sige, at de alle skal gaa fra Morgen til Aften hver Dag, maaske Natten med, for at sige det drastisk —, hvor ender vi saa? Saa kunde man med endnu større Ret for-byde en Landmand med et Kornareal paa f. Eks. 5 ha at købe en Selvbinder, for disse kommer jo næsten alle sammen fra

Amerika i Modsætning til Automobileerne, som enten samles her i København eller for en stor Del købes i England eller Tysk-land, og medens Automobileerne efter mit Skøn staa meget lidt stille, kan en Land-mands ca. 5 ha høstes paa en Dag. Da nu mange Ejendomme klarer sig med 1 Selv-binder til 40—50 ha Kornareal, kan det altsaa befrygtes, hvis Landbrugsministeren skulde finde paa at gøre sig til Talsmand for samme planøkonomiske Synspunkt som Trafikministeren, at der kommer Paabud om, at der kun maa købes en Selvbinder for hver 50 ha Kornareal. De to Ting ligger helt paa Linie med hinanden og er lige for-kastelige.

Hvis en Mand skaffer sig et Erhverv ved at købe et Automobil og selv bærer Risikoen og nøjes med det Udbytte, han kan faa, maa Lovgivningsmagten eller Amterne ikke til Skade for Befolkningens Betjening stille sig hindrende i Vejen. Jeg siger dette for at advare mod den Tendens, der er til Stede til Monopolisering, Sociali-sering ogsaa paa dette Punkt. Vi faar en Mængde fine Veje paa Kryds og tværs Landet over, og Udnyttelsen af disse lægger man en klam Haand over, det vil sige, man overfører Jernbanernes, de forældede Transportmidlers, svage Side, det, som Jern-banerne rundt omkring køres i Sænk paa, paa Landevejsnettet, Monopoliseringen og den overhaandtagende Trang til kun at holde bestemte Ruter og helst i Hænderne paa Hr. Knutzen, og derved bliver Banernes Util-strækkelighed om igen overført paa Vejene.

Man maa gøre Indsigelse mod Konse-kvenserne af den Dom, der lige er over-gaaet en Vognmand i Sønderborg. Hvor staa det skrevet, at D. S. B. skal have Eneret paa Befordring af Personer paa til-fældigt lagte Turistruer? Intetsteds! Og kan en saadan Fortolkning gennemføres, lad os saa paa dette som paa de andre af mig nævnte Omraader faa en ny Lov, der ikke virker hemmende, men er 1937 værdig, saa Befolkningen helt kan drage Nytte af de Fremskridt, som de moderne Transport-midler har givet os.

Edvard Sørensen: I Henhold til Aften-skoleloven af 11. Maj 1935 kan Samfunds-kundskab optages som tilskudsberettiget Fag. I Cirkulære af 22. Juli 1935 er det fastslaaet, at Undervisningen i Samfunds-kundskab skal bygges paa et alment Grund-lag og give en Oversigt over Samfunds-lærens Hovedproblemer, hvorefter der kan tages visse Spørgsmaal op til mere ind-gaaende Behandling. Hvad det sidste an-